

הבסיס לדיני חוזים הוא ההסכמה שבין הצדדים.

דיני החוזים המודרניים מבוססים על שני עקרונות על:

1. חופש החוזים- בהנחה ששני הצדדים מעוניינים לכרות חוזה שינה אוטונומיה.
2. תום לב-למרות שהמשפט מאפשר לכרות חוזה בין שני צדדים, המשפט לא מאפשר לעשות אבל לאחד הצדדים ופה בית המשפט מתערב למשל בין אזרח לבנק.

מקורות דיני החוזים:

1. **החוק**- מה שכתוב בחוק מחייב את כולם ובדיני חוזים קיימים שני חוקים:
 - א. חוק החוזים החלק הכללי 1975
 - ב. חוק החוזים תרופות (סעדים) בשל הפרת חוזה. 1970.

*שני אלו חלים על כל החוזים.

לצד אלו קיימים גם חוקי החוזים המיוחדים עוסקים בחוזים מיוחדים (שכירות, שליחות וכד')

2. **הפסיקה**- בית המשפט העליון.

החוק לא השתנה כבר 40 שנה מפני שבית המשפט העליון מעורב במקרי הצורך בחוזה ומתאים אותו לימינו. כמו כן החוק מאוד קצר ונותן מקום לפרשנות. החוזה מבוסס על הסכמת הצדדים ולכן הם יכולים לקבוע את התנאים ולהחליט שבמקרה שלהם הדין יהיה שונה. החוק קובע כלל כללי ורגיל, אם הצדדים מעוניינים לשנות את הכלל הזה הם יכולים לקבוע אחרת בחוזה שלהם.

בית המשפט העליון:

1. פרשנות
2. חקיקה שיפוטית- במקרים שאין תשובה בחוק, לבית המשפט יש סמכות משנית לחדש הלכה.

בית המשפט העליון נותן תשובות לשאלות/ סוגיות שאין עליהן מענה בחוק.

שני סוגי המשפט הנהוגים הם:

האירופי- קודקס חוקים (קובץ חוקים כללי, קובץ חוקים אזרחי וכד' החוקים מפורטים במסמך גדול) יותר חקיקה מפורטת ופחות פסיקה.

המשפט המקובל- האנגלו-אמריקאי- אין קודקס מסודר, אין דיני חוזים הבסיס שלהם הוא הפסיקה והחקיקה כמעט ולא קובעת את דיני החוזים.

שיטת המשפט הישראלי היא שיטה מעורבת- מצד אחד קיימים חוקים מנחים ועם זאת מתבססים גם על פסיקה של בית המשפט העליון.

הצעת חוק- דיני ממונות 2011 התשע"א:

הצעה זו מנסה לקחת את כל הדין האזרחי ולכלול אותו בחוק אחד הצעה זו כוללת יותר משמונה מאות סעיפים,

שמותכם מס' חוקים הנוגעים בחוזים.

3. הסיפור המשפטי: הכוללת ספרים ומאמרים (אנשי אקדמיה אשר כותבים מאמרים וספרים) בית המשפט העליון לפעמים מאמץ את הספרות המשפטית. כמו כן הספרות המשפטית מרכזת את החומר והחוק.

היחס בין דיני חוזים לבין דיני קניין:

ההבדל בין דיני קניין לבין דיני חוזים הוא שהחוב בדיני חוזים הוא בין הצדדים הכורתים את החוזה. בדיני הקניין החובה/ זכות היא כלפי כל הכולם.

ככל, זכות קניינית גוברת על זכות חוזית.

ישנם יוצאים מן הכלל כמובן, מקרי גבול בהם לא ברור האם דיני חוזים או קניין תקפים.

* כמו בכל התחומים, המשפט המודרני שונה מן המשפט בעבר.

בדרך כלל החוק מעדיף את הזכות הקניינית.

במשפט הישראלי הזכות הקניינית עדיפה על הזכות החוזית בדרך כלל (תום לב, השלמת העסקה כחוק, תמורה וכד').

לשעור הבא:

עמוד 2 סילבוס נושא א' גבולות דיני החוזים, לקרוא 1-2 וכן 3-4 (פסקי דין בנבו